

มติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
ครั้งที่ 6/2538 (ครั้งที่ 54)
วันพุธที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2538 เวลา 10.00 น.
ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

1. รายงานผลการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง
2. รายงานผลการลดช่องว่างระหว่างราคาน้ำมันในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค
3. การดำเนินการในการลดอัตราค่าไฟฟ้า
4. ข้อเสนอการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและการส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม
5. การเพิกถอนที่ดินสาธารณประโยชน์ในบริเวณโรงกลั่นปิโตรเลียม ของบริษัท สตาร์ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด
6. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม และร่างกฎกระทรวง เกี่ยวกับโรงงานควบคุม ที่ออกตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535
7. ขออนุมัติให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยขายโรงไฟฟ้าชนอม
8. ผลการดำเนินงานของกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม ปีงบประมาณ 2538 และแผนการจัดสรรเงินในปีงบประมาณ 2539-2541
9. การทบทวนการจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษในการจัดตั้งโรงกลั่นน้ำมัน

นายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
นายปียสวัสดิ์ อัมระนันท์ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เป็น
กรรมการและเลขานุการ

เรื่องที่ 1 รายงานผลการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง

สรุปสาระสำคัญ

1. การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม

1.1 คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 5/2538 (ครั้งที่ 53) เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2538 ได้มีมติมอบหมายให้กรมตำรวจ กองทัพเรือ และกรมศุลกากร รับผิดชอบพิจารณาปรับปรุงค่าใช้จ่ายที่จะใช้ในการปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในปีงบประมาณ 2539 ให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจให้บริษัทผู้ค้าน้ำมันสนับสนุนค่าใช้จ่าย และให้สำนักงบประมาณพิจารณาหาทางช่วยเหลือให้หน่วยงานดังกล่าวได้รับเงินงบประมาณเพิ่มขึ้น สำหรับงบประมาณในปี 2540 นั้น ให้กรมตำรวจ กองทัพเรือ และกรมศุลกากรของงบประมาณเพิ่มเติมโดยจัดทำเป็นโครงการขึ้น โดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาในรายละเอียดให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

1.2 สำนักงบประมาณได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณในปี 2538 จากงบกลางให้แก่กองทัพเรือเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเงิน 44.725 ล้านบาท และในปี 2539 ได้พิจารณาข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) ที่ได้ขอแปรญัตติให้แก่หน่วยงานต่างๆ เพื่อใช้ในการปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในวงเงิน 217.4 ล้านบาท โดยสำนักงบประมาณได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณเพิ่มให้กรมตำรวจเป็นจำนวนเงิน 13 ล้านบาทเศษ แต่ในส่วนของกองทัพเรือ กรมโยธาธิการ กรมศุลกากร และกรมสรรพสามิตไม่ได้จัดสรรเพิ่มให้ เพราะได้จัดสรรไว้ให้เต็มตามจำนวนคนที่ปฏิบัติการแล้ว

1.3 สำหรับงบประมาณในปี 2540 กรมศุลกากรได้พิจารณาจัดทำโครงการขึ้น โดยมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2539 - 30 กันยายน 2540 เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 120.9 ล้านบาท

2. การให้เอกชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

2.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2538 มอบหมายให้ สพช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบดำเนินการพิจารณาที่จะให้มีหน่วยงานเอกชนทำหน้าที่ตรวจสอบพฤติการณ์ของคลังน้ำมันต่างๆ โดยให้ผู้ค้าน้ำมันสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

2.2 สพช. ได้สอบถามความเห็นจากผู้ค้าน้ำมันต่างๆ แล้ว สรุปผลได้ว่า ผู้ค้าน้ำมันยินดีให้ความร่วมมือดำเนินการและรายงานผลการตรวจสอบให้แก่หน่วยงานของรัฐทราบ ส่วนการกำหนดให้เอกชนทำการตรวจวัดปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำเข้ามาสามารถกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 ประกาศเป็นเงื่อนไขให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 6 ทุกสาย ต้องจัดให้มีการตรวจสอบปริมาณน้ำมันที่นำเข้ามาโดยผู้ตรวจวัดอิสระ (Independent Surveyor) ทั้งปริมาณต้นทาง ณ เมืองท่าที่ส่งออก และปลายทาง ณ คลังนำเข้า โดยผู้ตรวจวัดอิสระนั้นจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่ราชการกำหนด และให้ผู้ค้าตามมาตรา 6 ทุกสาย จัดส่งผลการตรวจวัด ดังกล่าวให้แก่กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

2.3 ในปัจจุบันบริษัทผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่ต่างๆได้จัดให้มีผู้ตรวจวัดอิสระดังกล่าวทำการตรวจสอบยืนยันปริมาณอยู่แล้ว แต่อาจมีผู้ค้าน้ำมันรายย่อยบางรายไม่มีการจัด

จ้างผู้ตรวจวัดอิสระ หรืออาจมีการจัดจ้าง แต่ผู้ตรวจวัดอิสระนั้นยังไม่มีคุณภาพตามมาตรฐาน ดังนั้น ผลกระทบจากการกำหนดให้มีผู้ตรวจวัดอิสระจะทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ค้าน้ำมันที่ยังไม่มีการจัดจ้างผู้ตรวจวัดอิสระหรือจัดจ้าง ผู้ตรวจวัดอิสระที่ไม่ได้มาตรฐาน แต่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะอยู่ในระดับต่ำมาก ประมาณลิตรละ 1 สตางค์ เท่านั้น นอกจากนี้ ผลจากการกำหนดให้มีผู้ตรวจวัดอิสระจะช่วยให้หน่วยงานของรัฐสามารถตรวจสอบปริมาณการขนส่งน้ำมันต้นทาง-ปลายทางได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งหากมีปริมาณแตกต่างกันเกิดขึ้นอาจแสดงให้เห็นว่ามีการลักลอบค้าน้ำมันกลางทะเล และหากผู้ตรวจวัดอิสระตรวจวัดปริมาณนำเข้าได้สูงกว่าที่เจ้าหน้าที่ตรวจวัดได้ กรมศุลกากรอาจใช้ปริมาณของผู้ตรวจวัดอิสระเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีได้

3. ความคืบหน้าในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ

หน่วยงานต่างๆ ได้รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินงานสรุปได้ ดังนี้

3.1 กรมศุลกากร ได้ตรวจติดตามเรือเพื่อใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในเรือที่เดินทางไปต่างประเทศพบว่าบริษัท เอสโซ่แอสเตนดาร์ตประเทศไทย จำกัด ได้ทุจริตเกี่ยวกับการขอคืนภาษีสรรพสามิตและภาษีเฟ้อมหาดไทยเป็นปริมาณ 509,032 ลิตร คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 1,119,868 บาท จึงได้แจ้งให้มีการระงับการจ่ายเงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง และมีหนังสือแจ้งกรมสรรพสามิตให้ระงับการจ่ายคืนภาษีสรรพสามิตด้วย

3.2 กรมสรรพสามิต ได้รายงานการจัดซื้อและติดตั้งเครื่องมือวัดพร้อมอุปกรณ์ควบคมน้ำมันว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการสำรวจสถานที่ติดตั้งในคลังน้ำมันต่างๆ เพื่อออกแบบระบบขั้นสุดท้าย (Detailed Design) และกำหนดจุดติดตั้ง ซึ่งคาดว่าจะเริ่มที่คลังน้ำมันบริษัท คอสโมออยล์ จำกัด จังหวัดระยอง และคลัง น้ำมันบริษัท ภาคใต้ เชื้อเพลิง จำกัด จังหวัดตรัง ก่อนเพื่อใช้เป็นคลังสาธิต นอกจากนี้ กรมสรรพสามิตได้ สั่งการให้มีการตรวจสอบเรือประมงดัดแปลงที่นำน้ำมันเข้ามาจำหน่ายให้แก่รถบรรทุกน้ำมันบนบก ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2538 เป็นต้นมา แต่ยังไม่พบการกระทำความผิดแต่อย่างใดและผลจากการดำเนินการของกรมสรรพสามิต ทำให้การจัดเก็บภาษีน้ำมันดีเซลหมุนเร็วในเดือนตุลาคม 2538 เพิ่มขึ้น โดยสามารถจัดเก็บได้ 1,210.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 21

3.3 กองทัพเรือ ในช่วงวันที่ 27 ตุลาคม 2538 ถึงปัจจุบัน กองทัพเรือไม่มีการจับกุมเรือที่ลักลอบนำเข้า แต่เครื่องบินลาดตระเวนได้ตรวจพบเรือบรรทุกน้ำมันขนาดกลาง 1 ลำ ไม่ทราบชื่อ ลอยลำจำหน่ายน้ำมันให้แก่เรือประมง 2 ลำ ที่บริเวณตำบลที่แลตติจูด 12 องศา 01 ลิบดาเหนือ ลองติจูด 101 องศา 04 ลิบดาตะวันออก จึงได้ทำการบันทึกภาพไว้เป็นหลักฐาน

4. สพข. ได้รายงานสถานการณ์น้ำมันเชื้อเพลิงในเดือนพฤศจิกายน 2538 ปรากฏว่าปริมาณการจำหน่ายน้ำมันดีเซลหมุนเร็วมีปริมาณทั้งสิ้น 1,248.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งมีการจำหน่ายรวมทั้งสิ้น 1,132.7 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 115.6 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเพิ่มร้อยละ 10 ซึ่งนับว่าเป็นอัตราเพิ่มที่ต่ำที่สุดในรอบปี 2538 ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นตลอดทั้งปีในช่วงร้อยละ 15-31 ทั้งนี้ อาจ

มีสาเหตุได้หลายประการ เช่น ความต้องการใช้ในเดือนพฤศจิกายน 2538 ได้ชะลอตัวลง ภายหลังจากเหตุการณ์น้ำลด เป็นต้น

การพิจารณาของที่ประชุม

1. ผู้แทนกองทัพเรือ ได้ชี้แจงในที่ประชุมว่า ในปีงบประมาณ 2538 กองทัพเรือได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในช่วงเดือนเมษายน-กันยายน 2538 เพียง 5 เดือน แต่มีสถิติการปราบปรามเป็นที่น่าพอใจ โดยสามารถจับกุมเรือลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถึง 10 ลำ เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงรวม 900,000 ลิตร แต่สำหรับในปีงบประมาณ 2539 กองทัพเรือไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงแต่อย่างใด จึงเป็นการปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับ การสนับสนุนงบประมาณปกติ เช่น การปราบปรามการขนส่งแร่เถื่อน และยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาจัดสรรงบประมาณในปี 2539 เพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปราบปรามน้ำมันลักลอบนำเข้าให้แก่กองทัพเรือด้วย

2. ผู้แทนสำนักงบประมาณ ได้ชี้แจงว่า สำนักงบประมาณได้พิจารณาข้อเสนอของ สพช. ที่ขอแปรญัตติงบประมาณปี 2539 ให้แก่หน่วยงานต่างๆ รวม 217.4 ล้านบาท โดยเป็นงบประมาณของกองทัพเรือ จำนวน 180 ล้านบาท แต่เนื่องจากสำนักงบประมาณได้รับการชี้แจงจากกองทัพเรือว่างงบประมาณที่จัดสรรให้เดิมในปี 2539 เพื่อใช้เป็นค่าดูแลและคุ้มครองทะเลฝั่งอันดามัน จำนวน 30 ล้านบาท และฝั่งอ่าวไทย จำนวน 100 ล้านบาท นั้น เพียงพอในการปฏิบัติภารกิจแล้ว ดังนั้น สำนักงบประมาณ จึงไม่ได้จัดสรรเงินเพิ่มให้แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หากจำเป็นต้องใช้ งบประมาณเพิ่ม ขอให้ประธานฯ ได้โปรดสั่งการไปยัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ โดยตรงด้วย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายไชยวัฒน์ สินสุวงศ์) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นโดยลำดับ แต่ในการดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐมีปัญหาที่ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ จึงขอเสนอให้หน่วยงานต่างๆ ร่วมกันเป็นองค์กลางเพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเป็นเอกภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการข่าวระหว่างกัน รวมทั้งให้มีการประสานงานและร่วมมือกันปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ควรจะพิจารณาให้ความเห็นชอบมาตรการในการให้หน่วยงานเอกชนทำการตรวจวัดปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิง ตามที่ สพช. เสนอในการประชุมครั้งนี้ด้วย นอกเหนือจากมาตรการที่ให้เอกชนทำหน้าที่ตรวจสอบพฤติการณ์ของคลังน้ำมันต่างๆ ซึ่งได้อนุมัติไปแล้ว

4. รองนายกรัฐมนตรี (นายสมัคร สุนทรเวช) ได้กล่าวว่า ในขณะนี้ น้ำมันลักลอบหนีภาษีศุลกากรได้มีการขนส่งไปจำหน่ายในแถบภาคอีสานเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะสังเกตได้ว่ามีสถานีบริการขนาดเล็กจำหน่ายน้ำมันในราคาที่ต่ำมาก จึงขอให้องค์การดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบรวมไปถึงสถานีบริการขนาดเล็กที่จำหน่าย น้ำมันในราคาที่ต่ำมากด้วย

มติของที่ประชุม

1. รับทราบรายงานผลการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง
2. มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการให้มีการตรวจสอบปริมาณน้ำมันที่นำเข้าโดยผู้ตรวจวัดอิสระ (Independent Surveyor) ทั้งปริมาณต้นทาง ณ เมืองท่าที่ส่งออก และปลายทาง ณ คลังนำเข้า โดยผู้ตรวจวัดอิสระดังกล่าว จะต้องมีความสอดคล้องตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด และให้ผู้ค้าตามมาตรา 6 ทุกราย จัดส่งผลการตรวจวัดดังกล่าวให้แก่กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์
3. มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติพิจารณาจัดตั้งองค์กรกลางในการแก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินงาน โดยให้พิจารณากำหนดรูปแบบและขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติให้ความเห็นชอบต่อไป

เรื่องที่ 2 รายงานผลการลดช่องว่างระหว่างราคาน้ำมันในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค

สรุปสาระสำคัญ

1. นโยบายด้านพลังงานที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา ได้กำหนดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อเพื่อลดต้นทุนการขนส่ง และให้ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงใกล้เคียงกันทั่วประเทศ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) จึงได้จัดทำข้อเสนอมาตรการดำเนินการเพื่อลดช่องว่างระหว่างราคาขายปลีกน้ำมันในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค ซึ่งคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้มีมติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2538 รับทราบและเห็นชอบข้อเสนอมาตรการ รวม 5 มาตรการ ดังนี้

- มาตรการที่ 1 เกลี่ยค่าการตลาดกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
- มาตรการที่ 2 ปรับปรุงบัญชีค่าขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง
- มาตรการที่ 3 ปรับปรุงกฎเกณฑ์ส่งเสริมการตั้งสถานีบริการ
- มาตรการที่ 4 การขยายหรือสร้างโรงกลั่นในภูมิภาค
- มาตรการที่ 5 ส่งเสริมการขนส่งน้ำมันทางท่อ

2. สพช. ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์) ให้เร่งดำเนินการในมาตรการที่สามารถปฏิบัติได้ทันที ได้แก่ การเกลี่ยค่าการตลาด และการปรับปรุงบัญชีค่าขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

3. ผลการดำเนินงานตามมาตรการที่สามารถปฏิบัติได้ทันที สรุปได้ดังนี้

3.1 การเก็ลยค่าการตลาต ได้มีการเก็ลยค่าการตลาตโดยการปรับราคาขายปลีก ทั่วประเทศ คร้งใหญ่รวม 3 คร้ง โดยคร้งแรกดำเนินการในวันที่ 20-22 กันยายน 2538 คร้งที่ 2 วันที่ 28 กันยายน - 2 ตุลาคม 2538 การปรับราคาทั้ง 2 คร้งดังกล่าว ทำให้ความแตกต่างระหว่างราคาขายปลีกน้ำมันในกรุงเทพมหานครกับส่วนภูมิภาค ลดลงโดยเฉลี่ยลิตรละ 15 สตางค์ และมีจำนวนจังหวัดที่ราคาจำหน่ายลดลงจน เท่ากับกรุงเทพมหานคร รวม 12 จังหวัด และคร้งที่ 3 ในช่วงกลางเดือนตุลาคม ได้ ทำการปรับราคา ขายปลีกคร้งใหญ่อีกร้ง ทำให้ความแตกต่างของราคาขายปลีก น้ำมันในกรุงเทพมหานครกับส่วนภูมิภาคได้ลดลงอีกประมาณลิตรละ 10 สตางค์ รวมทั้ง 3 คร้ง ลดลงประมาณลิตรละ 25 สตางค์ และมีจำนวนจังหวัดที่ราคาจำหน่าย เท่ากับกรุงเทพมหานคร เพิ่มเป็น 18 จังหวัด

หลังจากช่วงกลางเดือนตุลาคมถึงต้นเดือนธันวาคม 2538 ได้มีการเก็ลยค่าการตลาต อีกหลายคร้งต่อเนื่องกันมาโดยตลอด โดยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) เป็นผู้นำในการปรับราคาทุกคร้ง เพื่อให้ความแตกต่างระหว่างกรุงเทพมหานครกับ จังหวัดต่างๆ สอดคล้องกับระดับความแตกต่างของราคาที สพช. ได้ดำเนินการศึกษา ไว้

3.2 การปรับปรุงบัญชีค่าขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง สพช. ได้ดำเนินการศึกษาและ ปรับปรุงบัญชีค่าขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงจากบัญชีเดิมซึ่งจัดทำขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 โดยคำนึงถึงปัจจัยทีมีผลกระทบต่ออัตราค่าขนส่งอย่างครบถ้วน รวมถึงเส้นทางและ วิธีการขนส่งน้ำมันทีได้เปลี่ยนแปลงไป หรือทีกำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยได้นำผลการศึกษาดังกล่าวไปประชุมหารือกับผู้ค่าน้ำมัน ผู้ประกอบการขนส่ง น้ำมัน และส่วนราชการทีเกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นสอดคล้องกันว่อัตราค่าขนส่งนี้ สามารถนำมาใช้แทนบัญชีอัตราค่าขนส่งเดิมได้ สพช. จึงได้ประสานงานกับ ปตท. เพื่อนำไปปรับราคาจำหน่ายในต่างจังหวัดลง พร้อมทั้งได้จัดทำบัญชีความแตกต่าง ของราคาขายปลีกระหว่างกรุงเทพมหานครกับส่วนภูมิภาคขึ้น แทนบัญชี อัตราค่า ขนส่งทีมีอยู่เดิม โดยนำความแตกต่างจากค่าการตลาตซึ่งบริษัทน้ำมันต่างๆ รวมทั้ง ปตท. ได้ปรับลดไปแล้ว และค่าขนส่งมารวมไว้ในทีเดียวกัน เพื่อให้สะดวกในการ พิจารณาความแตกต่างระหว่างราคาน้ำมันในกรุงเทพมหานคร กับจังหวัดต่างๆ

ผลการปรับปรุงอัตราค่าขนส่ง ทำให้ช่องว่างระหว่างราคาน้ำมันในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาคลดลงไปอีก ซึ่งเมือรวมกับการเก็ลยค่าการตลาตในข้อ 3.1 แล้ว สรุป ได้ดังนี้

(1) ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง ณ สถานีบริการในเขตกรุงเทพมหานครและ 18 จังหวัดโดยรอบ ไม่มีความแตกต่างกันอีกต่อไป คือ ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี กาญจนบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา นครนายก ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรสาคร สมุทรสงคราม สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ราชบุรี และเพชรบุรี สำหรับจังหวัดชลบุรีมีราคาจำหน่ายต่ำกว่ากรุงเทพมหานคร

(2) ในภูมิภาคอื่นๆ ความแตกต่างในปัจจุบัน จะต่ำกว่าความแตกต่างเดิม ดังนี้

- **ภาคเหนือตอนบน** ความแตกต่างในปัจจุบันลดลงต่ำกว่าเดิมประมาณครึ่งหนึ่ง คือ เฉลี่ยประมาณลิตรละ 18-54 สต. จากเดิมลิตรละ 39-80 สต.
- **ภาคเหนือตอนล่าง** ความแตกต่างในปัจจุบันลดลงต่ำกว่าเดิมร้อยละ 50-80 คือ เฉลี่ยประมาณลิตรละ 2-17 สต. จากเดิมลิตรละ 20-35 สต.
- **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน** ความแตกต่างในปัจจุบันลดลงต่ำกว่าเดิมร้อยละ 40-60 คือ เฉลี่ยประมาณลิตรละ 12-30 สต. จากเดิมลิตรละ 33-47 สต.
- **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง** ความแตกต่างในปัจจุบันลดลงต่ำกว่าเดิมร้อยละ 54-80 คือ เฉลี่ยประมาณลิตรละ 4-22 สต. จากเดิมลิตรละ 24-43 สต.

สำหรับภาคใต้ซึ่งมีการขนส่งน้ำมันทางเรือเป็นหลัก มีอัตราค่าขนส่งที่ต่ำกว่าภาคอื่นอยู่แล้ว ได้แยกการพิจารณาออกเป็น 2 ชนิดน้ำมัน คือ เบนซินและดีเซล เนื่องจากดีเซลมีการนำเข้าจากต่างประเทศโดยตรง และสามารถลดความแตกต่างได้ดังนี้

- **ภาคใต้ตอนบน** ความแตกต่างในปัจจุบันลดลงต่ำกว่าเดิมร้อยละ 20 คือ เฉลี่ยประมาณลิตรละ 15-35 สต. จากเดิมลิตรละ 26-47 สต.
- **ภาคใต้ตอนล่าง** ความแตกต่างในปัจจุบันลดลงต่ำกว่าเดิม ร้อยละ 10 คือ เฉลี่ยประมาณลิตรละ 13-30 สต. จากเดิมลิตรละ 25-40 สต.

(3) สพข. ได้ประกาศใช้บัญชีความแตกต่างของราคาขายปลีกนี้ไปแล้วเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2538 เพื่อเป็นแนวทางให้ ปตท. กำหนดราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง และสำนักงานพาณิชย์จังหวัดและสำนักงานการค้าภายในจังหวัด กำกับดูแลราคาขายปลีกในแต่ละจังหวัดต่อไป

อนึ่ง สพข. เห็นว่าขณะนี้ ช่องว่างระหว่างราคากรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดได้ลดลงมากพอสมควร จึงได้ชะลอการปรับราคาไว้ระยะหนึ่ง เพื่อให้ผู้จำหน่ายและผู้ขนส่งน้ำมันได้มีเวลาปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อดำเนินการประเมินผล เพราะการปรับราคามีผลกระทบต่อผู้ค้าน้ำมันบางราย โดยเฉพาะผู้ค้าน้ำมันที่มีรถบรรทุกน้ำมันจำนวนมาก

มติของที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ และมอบหมายให้ สพข. รับผิดชอบดำเนินการตามความเห็นของที่ประชุม

เรื่องที่ 3 การดำเนินการในการลดอัตราค่าไฟฟ้า

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้มีมติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2538 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพข.) และการ

ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) พิจารณาวินิจฉัยอัตราค่าไฟฟ้า และ พิจารณาทบทุนสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานและคุณภาพบริการ รวมทั้ง เพื่อมิให้มีการผลักภาระค่าใช้จ่ายบางประเภทที่ไม่เหมาะสมให้ผู้ใช้ไฟ

2. สพช. และ กฟผ. ได้กำหนดแนวทางในการลดอัตราค่าไฟฟ้าและแนวทางในการ พิจารณาทบทุนสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ ซึ่งหลายแนวทางได้ ดำเนินการจนประสบผลสำเร็จแล้ว และหลายแนวทางอยู่ระหว่างการดำเนินการ โดย สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 แนวทางในการลดอัตราค่าไฟฟ้าที่ได้ดำเนินการแล้ว มีดังนี้

2.1.1 การพิจารณาลดอัตราค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดย อัตโนมัติ (F_t)

ได้พิจารณาปรับลดอัตราค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (F_t) ลงแล้ว 5.72 สตางค์/หน่วย ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2538 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการ ผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำเพิ่มขึ้นและราคาเชื้อเพลิงอ่อนตัวลง

2.1.2 ลดการใช้ก๊าซธรรมชาติโดยการใช้อุปกรณ์ทดแทน ดังนี้

(1) **ก๊าซธรรมชาติ:** ได้ดำเนินการจัดหาก๊าซธรรมชาติให้ กฟผ. เพื่อการผลิตไฟฟ้า เพิ่มขึ้น โดยการพิจารณาทบทุนปริมาณการจำหน่ายก๊าซธรรมชาติสำหรับกิจการ อุตสาหกรรม หรือ ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายอื่น ซึ่งหลายรายอาจจะยังไม่มีความพร้อม ที่จะใช้ก๊าซธรรมชาติ รวมทั้งการนำก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ที่คาดว่าจะมีเหลือ เพื่อส่งออกป้อนเข้าสู่ระบบท่อก๊าซธรรมชาติด้วย ทำให้ ปตท. สามารถจัดสรรก๊าซ ธรรมชาติให้ กฟผ. ได้เพิ่มขึ้นจาก 760 ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน เป็น 881 ล้านลูกบาศก์ ฟุต/วัน ในปี 2540 และได้พิจารณาดำเนินการวางท่อก๊าซไปยังโรงไฟฟ้าหนองจอก ทำให้สามารถใช้ก๊าซทดแทนน้ำมันดีเซลในการผลิตไฟฟ้าได้ในปี 2539

(2) **พลังน้ำ:** เพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำ ในปี 2539 ประมาณ 246 ล้านหน่วย จากแผนเดิม ซึ่งจะสามารถลดการผลิตไฟฟ้าจากน้ำมันดีเซลได้ประมาณ 78 ล้าน ลิตร หรือลดค่าน้ำมันได้ 524 ล้านบาท โดยจะส่งผลให้ค่า F_t ลดลง 0.69 สตางค์/ หน่วย

การใช้ก๊าซธรรมชาติ และพลังน้ำ ทดแทนน้ำมันดีเซลดังกล่าว ส่งผลให้ค่า F_t ลดลง 5.20 สตางค์/หน่วย ในปี 2540 เทียบกับในกรณีที่ไม่มีการจัดสรรก๊าซธรรมชาติและ พลังน้ำเพิ่มขึ้น

(3) **ลิควินต์** เร่งดำเนินการติดตั้งระบบกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Flue Gas Desulphurization : FGD) ที่โรงไฟฟ้าแม่เมาะให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว เพื่อที่จะสามารถ ใช้ลิควินต์ในการผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะได้เต็มกำลังการผลิต 2,625 เมกะ วัตต์ โดยไม่ต้องลดการผลิตลงด้วยเหตุผลทางด้านสิ่งแวดล้อม หรือต้องเปลี่ยนมาใช้ น้ำมันดีเซลในการผลิตไฟฟ้าเพิ่มขึ้นทดแทนเหมือนที่ผ่านมา

2.1.3 ลดราคาเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า

ได้มีการเจรจาแก้ไขสัญญาซื้อขายน้ำมันดีเซลระหว่าง กฟผ. และ ปตท. ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จากเดิมที่กำหนดเป็นส่วนลดจากราคาขายปลีกน้ำมันหน้าสถานีบริการของ ปตท. ในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดหลักเกณฑ์ใหม่ ให้ราคาน้ำมันดีเซลเปลี่ยนแปลงตามราคาขายส่งหน้าโรงกลั่น ที่อิงราคา CIF ของราคาตลาดจอร์จทาวน์ และบวกค่าใช้จ่ายของ ปตท. และค่าการตลาด ทำให้ราคาน้ำมันดีเซลลดลงจากเดิมเฉลี่ยประมาณ 20 สตางค์/ลิตร ซึ่งจะมีผลทำให้ค่า F_c ลดลงได้อีกประมาณ 0.4 สตางค์/หน่วย การปรับราคาดังกล่าว เริ่มมีผลตั้งแต่เดือนธันวาคม 2538 เป็นต้นไป

2.1.4 กำหนดอัตราค่าไฟฟ้าพิเศษสำหรับผู้ใช้ไฟบางประเภท

การกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าให้เป็นอัตราเลือกสำหรับผู้ใช้ไฟบางประเภทที่มีลักษณะการใช้ไฟฟ้าแตกต่างจากผู้ใช้ไฟทั่วไป เช่น กำหนดให้มีอัตราค่าไฟฟ้าประเภทที่สามารถงดจ่ายไฟได้ หรือ Interruptible Rate เพื่อให้ผู้ใช้ไฟรายใหญ่ที่สามารถปรับลดการใช้ไฟตามเงื่อนไขที่ กฟผ. กำหนด ให้มีอัตราค่าไฟฟ้าต่ำกว่าอัตราค่าไฟฟ้าปกติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการให้มีการใช้อัตรา Interruptible Rate แล้วเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2534 และ ขณะนี้ กฟผ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับอัตราค่าไฟฟ้าประเภทที่สามารถงดจ่ายไฟได้แล้วเสร็จ และพร้อมที่จะประกาศใช้ต่อไป ซึ่งการกำหนดอัตราดังกล่าว จะทำให้ผู้ใช้ไฟสามารถประหยัดค่าไฟฟ้าได้จากอัตราปกติ ประมาณ 0.1153-0.2306 บาท/หน่วย ทั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับทางเลือกอัตราค่าไฟฟ้าที่สามารถงดจ่ายไฟได้ของผู้ใช้ไฟแต่ละราย และจากการสำรวจผู้ใช้ไฟเบื้องต้น พบว่า อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเหล็ก สามารถเข้าร่วมโครงการได้

2.2 แนวทางในการลดอัตราค่าไฟฟ้าที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ มีดังนี้

2.2.1 นำค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องออกจาก F_c ประกอบด้วย

(1) นำค่าใช้จ่าย DSM ออกจาก F_c : โดยพิจารณานำค่าใช้จ่ายบางส่วนมาใช้จ่ายเงินจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และจาก Global Environment Facility (GEF) ส่วนที่เหลือให้ใช้งบประมาณของ กฟผ. โดยตรงต่อไป ในกรณี สพข. จะเสนอให้คณะกรรมการกำกับสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ และคณะกรรมการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานพิจารณาดำเนินการ ในรายละเอียดต่อไป

(2) นำค่าใช้จ่ายภาษีโรงเรือนและภาษีที่ดินออกจาก F_c : ค่าใช้จ่ายภาษีโรงเรือนและภาษีที่ดินสามารถแยกออกจากสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (F_c) โดยให้เป็นค่าใช้จ่ายใน งบประมาณของ กฟผ. โดยตรง ซึ่ง สพข. จะนำเสนอคณะกรรมการกำกับสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติพิจารณาดำเนินการ ในรายละเอียดต่อไป

2.2.2 ทบทวนหลักเกณฑ์ทางการเงินในการประเมินฐานะทางการเงินของการไฟฟ้า : สพข. ได้คัดเลือกบริษัทที่ปรึกษา Coopers & Lybrand มาทำการศึกษาเรื่อง Rationalization of Bulk Supply Tariff to MEA and PEA เพื่อพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์ทางการเงิน เพื่อใช้ประเมินฐานะทางการเงินของการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ซึ่งเดิมธนาคารโลกกำหนดให้ใช้ Rate of Return on Revalued Asset (ROR) ในระดับ 8% และ Self Financing Ratio ในระดับ 25% การทบทวนหลักเกณฑ์การประเมินฐานะการเงินใหม่ ก็เพื่อให้หลักเกณฑ์ดังกล่าวสะท้อนถึงฐานะการเงินของการไฟฟ้าอย่างแท้จริง และครอบคลุมถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของการไฟฟ้าด้วย โดยคาดว่าจะการศึกษาจะแล้วเสร็จปลายปี 2539

2.2.3 การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของการไฟฟ้า : ให้การไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง จัดทำแผนปฏิบัติการในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน และให้ดำเนินการตามแผนอย่างจริงจัง นอกจากนี้ จะต้องกำหนดให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพเป็นเงื่อนไขในการประเมินผลงานรัฐวิสาหกิจและในการเป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี ซึ่งในเรื่องนี้ สพข. อยู่ระหว่างการปรึกษาหารือกับกรมบัญชีกลาง เพื่อพิจารณาดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว

2.3 มาตรการเพิ่มเติมในการลดอัตราค่าไฟฟ้า

การพิจารณาลดภาษีน้ำมันเตาและน้ำมันดีเซลที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า โดยขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาลดภาษีน้ำมันเตาและน้ำมันดีเซลที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า ซึ่งปัจจุบันน้ำมันเตาที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต ในอัตราร้อยละ 17 ภาษีเทศบาลในอัตราร้อยละ 10 ของภาษีสรรพสามิต รวมทั้ง ต้องส่งเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน จำนวน 3 สตางค์และ 7 สตางค์ต่อลิตร ตามลำดับ การพิจารณาลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันเตา นอกจากจะช่วยปรับลดราคาค่ากระแสไฟฟ้าแล้ว ยังจะช่วยให้เกิดความเสมอภาคในการเลือกใช้เชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า เนื่องจากน้ำมันเตาเป็นเพียงเชื้อเพลิงชนิดเดียวที่มีระดับการเก็บภาษีในอัตราที่สูง เมื่อเทียบกับเชื้อเพลิงอื่นในการผลิตไฟฟ้า

มติของที่ประชุม

1. รับทราบการดำเนินการในการลดอัตราค่าไฟฟ้า
  2. มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง รับไปดำเนินการออกประกาศโครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้าประเภทที่สามารถงดจ่ายไฟได้ (Interruptible Rate) เพื่อให้เป็นอัตราเลือกสำหรับผู้บริโภคขนาดใหญ่โดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ในเรื่องกำหนดความต้องการพลังไฟฟ้าในส่วนที่ไม่สามารถดับไฟได้ (Firm Load) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ว่าผู้ใช้ไฟมิได้ปฏิบัติผิดสัญญา หากสามารถลดการใช้ไฟฟ้ามา ณ ระดับ Firm Load ดังกล่าว
-

เรื่องที่ 4 ข้อเสนอการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และการส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2534 อนุมัติให้ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ว่าในระยะยาว ปตท. ควรจะจัดโครงสร้างในรูปแบบใดที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งต่อมากomite กรรมการพิจารณานโยบายพลังงานได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณานโยบายการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียมขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม

2. คณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว ได้ดำเนินการจัดทำข้อเสนอการปรับปรุงโครงสร้างของ ปตท. และส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียมแล้วเสร็จ โดยมีสาระสำคัญและแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 จัดโครงสร้างเป็นแบบหน่วยธุรกิจที่ดำเนินครบวงจรเบ็ดเสร็จในตัวเองรูปแบบบริษัทในเครือ (Subsidiary Type) มีรูปแบบโครงสร้างรองรับการดำเนินงานในบทบาทเชิงพาณิชย์เด่นชัด สำนักงานใหญ่มีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลบริษัทร่วมทุนรองรับอย่างถาวร ดังนี้

(1) ปตท.สำนักงานใหญ่มีบทบาทเป็นผู้กำกับดูแลกลยุทธ์หลักขององค์กร (Strategic Leadership) ภายใต้แนวนโยบายที่กำหนดจากคณะกรรมการ ปตท.

(2) ปตท. สำนักงานใหญ่จัดตั้งสายธุรกิจ 4 สาย ดูแลธุรกิจในแต่ละสาย ได้แก่ สายธุรกิจสำรวจ/ผลิตและก๊าซธรรมชาติ สายธุรกิจการกลั่น สายธุรกิจน้ำมัน และสายธุรกิจปิโตรเคมี

(3) หน่วยธุรกิจบริการกลางในปัจจุบันได้ยุบสลายตัวโดยกระจายงานที่สำคัญมีผลต่อการดำเนินธุรกิจโดยตรงเข้าในแต่ละหน่วยธุรกิจ สำหรับงานบริการที่ใช้ร่วมกันจัดเข้าอยู่ใน ปตท.สำนักงานใหญ่

(4) โครงสร้างธุรกิจน้ำมันปัจจุบันจัดแยกเป็นสองโครงสร้างใหม่ให้มีโครงสร้างรองรับการขยายตัวของธุรกิจในการก้าวเข้าสู่ตลาดต่างประเทศและตลาดในประเทศแยกออกจากกันโดยชัดเจนได้แก่ ปตท. อินเตอร์เนชั่นแนล และ ปตท. น้ำมัน

(5) โครงสร้างธุรกิจก๊าซธรรมชาติ ปัจจุบันยังคงเดิมแต่ได้มีการจัดโครงสร้างภายในใหม่ให้รองรับการดำเนินงานเชิงพาณิชย์อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นและมีชื่อใหม่ว่า ปตท. ก๊าซธรรมชาติ

2.2 แผนการดำเนินงานในการปรับโครงสร้างของ ปตท. มีดังนี้

- กุมภาพันธ์ 2538 : ขออนุมัติความเห็นชอบผลการศึกษาโครงสร้าง ปตท. ในรูปของบริษัทในเครือแต่ยังไม่มีการแยกเป็นบริษัทตามกฎหมาย
- พฤษภาคม 2538 : ขออนุมัติจัดจ้างบริษัทที่ปรึกษาปรับโครงสร้าง ปตท.
- มิถุนายน-ตุลาคม 2538 : จัดทำโครงสร้างและพัฒนาองค์ประกอบหลักที่จะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง
- ตุลาคม-พฤศจิกายน 2538 : ขออนุมัติคณะกรรมการ ปตท. ปรับโครงสร้างองค์กร
- พฤศจิกายน-ธันวาคม 2538 : ดำเนินการปรับโครงสร้างองค์กร
- ต้นปี 2539 : เริ่มใช้โครงสร้างใหม่ในรูปแบบบริษัทในเครือโดยยังอยู่ภายใต้องค์กร ปตท. พร้อมพัฒนาระบบการบริหารธุรกิจและระบบข้อมูลรองรับให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในปี 2539

2.3 รูปแบบองค์กร (Institutional Arrangement) ภายในปี 2539 โดยเป็นการศึกษารูปแบบการแปรรูปในรายละเอียดต่อเนื่องจากปี 2538 และเตรียมตัวในการแปรรูป ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการโดยสรุปดังนี้

- ปี 2539 : ปตท. ยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจ แต่ปรับโครงสร้างให้มีรูปแบบหน่วยธุรกิจที่ดำเนินงานครบวงจรเบ็ดเสร็จในตัวเอง (Subsidiary Type) และสร้างระบบการบริหารธุรกิจ/ระบบข้อมูลรองรับให้แล้วเสร็จ
- ปี 2539 : เตรียมตัวในการจัดตั้งบริษัทให้มีความพร้อม และแนวทางการแปรรูปองค์กร
  - การแบ่งแยกทรัพย์สินและดีราคาทรัพย์สิน
  - การศึกษาประเด็นทางกฎหมาย
  - การศึกษาประเด็นทางการเงิน
- ภายในปี 2539 : นำหน่วยธุรกิจ ปตท. น้ำมัน, ปตท. อินเทอร์เน็ต, และ ปตท. ก๊าซธรรมชาติในรูปแบบบริษัทในเครือจัดตั้งเป็นบริษัท จำกัดภายใต้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยใช้ชื่อ "บริษัท ปตท. น้ำมัน จำกัด" "บริษัท ปตท. อินเทอร์เน็ต จำกัด" และ "บริษัท ปตท. ก๊าซธรรมชาติ จำกัด" ตามลำดับ โดยมี ปตท. สำนักงานใหญ่เป็นเจ้าของพร้อมวางรูปแบบกลไกการบริหารบริษัทในเครือตามผลการศึกษาของโครงสร้างรูปแบบบริษัทในเครือเพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายในการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่อง พร้อมกันนี้ให้บริษัทที่ ปตท. จัดตั้งขึ้นใหม่ดังกล่าว ดำเนินการในรูปแบบบริษัทจำกัด และให้บริษัทที่ ปตท. จัดตั้งขึ้นใหม่ดังกล่าวดำเนินการในรูปแบบบริษัทก๊าซธรรมชาติ หรือบริษัทน้ำมันของเอกชนโดยทั่วไป และไม่นำคำสั่ง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีที่ใช้บังคับรัฐวิสาหกิจทั่วไปมาใช้บังคับ โดยให้บริษัทมีระเบียบข้อบังคับใช้ปฏิบัติในเรื่องต่างๆของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีการงบประมาณการบริหารและการจัดการทางการเงินและบัญชี การพัสดุ การบริหารบุคคลและการสรรหาบุคลากร
- ปี 2540-2541 : นำบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ดังกล่าว แปรรูปบางส่วนเข้าตลาดหลักทรัพย์ตามความเหมาะสมตามแผนการดำเนินการ ซึ่งจะได้จากผลการศึกษาในการแปรรูปในขั้นรายละเอียดต่อไป ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการศึกษานี้เพื่อให้ได้มูลค่าสูงสุดแก่รัฐ 2.4 เป้าหมายในการนำเสนอ มีดังนี้

- ตุลาคม-พฤศจิกายน 2538 : นำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาโยบายการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยและส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม
- พฤศจิกายน-ธันวาคม 2538 : นำเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี ตามลำดับ

3. นโยบายและมาตรการในการทบทวนสิทธิพิเศษและสิทธิการผูกขาด รวมถึงภาระผูกพันของ ปตท. เพื่อส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปัจจุบัน ปตท. มีบทบาทในฐานะกลไกของรัฐเพื่อสนองนโยบาย เช่น การเสริมสร้างความมั่นคงในการจัดหา การกระจายการจำหน่ายน้ำมันไปยังท้องที่ห่างไกล รวมทั้งบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ๆ เช่น การแยกก๊าซธรรมชาติ และปิโตรเคมี เป็นต้น ทำให้รัฐต้องกำหนดให้ ปตท. มีสิทธิพิเศษและสิทธิผูกขาดในบางเรื่องและในขณะเดียวกันก็ได้มีการมอบหมายภาระหน้าที่ให้ ปตท. รับผิดชอบปฏิบัติหลายประการเช่นกัน ดังนั้น ในการปรับโครงสร้างของ ปตท. ไปสู่บทบาทเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง จึงจำเป็นจะต้องนำกรณีดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย เพื่อให้ ปตท. และผู้ค้าน้ำมันรายอื่นๆ มีการแข่งขันกันอย่างเสรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อเสนอของบริษัท McKinsey & Company Inc. และความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) และ ปตท. แล้วเห็นว่าควรมีการพิจารณากำหนดนโยบายและมาตรการในการทบทวนสิทธิพิเศษและสิทธิผูกขาดรวมทั้งภาระผูกพันของ ปตท. เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงโครงสร้างของ ปตท. ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ใน 9 กิจกรรมอันประกอบด้วย

3.1 การสำรวจและพัฒนา

3.2 การซื้อก๊าซธรรมชาติจากผู้รับสัมปทาน และการขนส่งก๊าซธรรมชาติ

3.3 การแยกก๊าซธรรมชาติ

3.4 การกลั่นและการค้าน้ำมัน

3.5 การค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว

3.6 การจำหน่ายก๊าซธรรมชาติให้แก่อุตสาหกรรมปิโตรเคมี

3.7 การจัดหาและจำหน่ายก๊าซปิโตรเลียมเหลวและน้ำมันให้กับหน่วยราชการ

3.8 บทบาทของ ปตท. ในเชิงธุรกิจ

3.9 การจัดรูปแบบองค์กรของ ปตท.

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบแนวทางในการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ตามผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษา และตามความเห็นของ

- คณะอนุกรรมการพิจารณานโยบายการปรับปรุงโครงสร้างของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และส่งเสริมการค้าเสรีในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ในข้อ 2
2. เห็นชอบให้นำหน่วยธุรกิจ ปตท. น้ำมัน, ปตท. อินเตอร์เนชั่นแนล, และ ปตท. ก๊าซธรรมชาติ จัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด ภายใต้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมี ปตท. สำนักงานใหญ่เป็นเจ้าของ โดยให้บริษัทที่ ปตท. จัดตั้งขึ้นใหม่ดังกล่าวดำเนินการในรูปแบบบริษัทของเอกชน โดยไม่นำคำสั่ง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีที่ใช้บังคับรัฐวิสาหกิจทั่วไปมาใช้บังคับ
  3. เห็นชอบนโยบายและมาตรการในการทบทวนสิทธิพิเศษและสิทธิการผูกขาด รวมทั้งภาระผูกพันของ ปตท. ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ในข้อ 3

เรื่องที่ 5 การเพิกถอนที่ดินสาธารณประโยชน์ในบริเวณโรงกลั่นปิโตรเลียมของบริษัท สตาร์ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด

สรุปสาระสำคัญ

1. กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ส่งเรื่อง การเพิกถอนที่ดินสาธารณประโยชน์ในบริเวณโรงกลั่นปิโตรเลียมของ บริษัท สตาร์ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด มายังสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2538 เพื่อนำเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติพิจารณา ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2533 ที่ได้อนุมัติให้บริษัท น้ำมันศาลเท็กซ์ (ไทย) จำกัด ได้รับสิทธิในการสร้างโรงกลั่นปิโตรเลียม และมอบหมายให้คณะอนุกรรมการนโยบายปิโตรเลียมกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อดำเนินการเจรจาและทำสัญญากับบริษัทฯ ต่อไป ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2533 อนุมัติให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการเจรจา และทำสัญญาสร้างโรงกลั่นกับบริษัท น้ำมันศาลเท็กซ์ (ไทย) จำกัด โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและบริษัท ศาลเท็กซ์ เทรดิง แอนด์ ทรานสปอร์ต (ประเทศไทย) จำกัด ในฐานะผู้รับอนุญาต ได้ร่วมกันลงนามในสัญญาจัดสร้างและประกอบกิจการโรงกลั่นปิโตรเลียม เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534 และต่อมาได้มีการจัดตั้งบริษัท สตาร์ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด เพื่อรับโอนสิทธิและหน้าที่จากผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามสัญญาดังกล่าว

2. ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างโรงกลั่นปิโตรเลียมของบริษัทฯ นั้น ได้ตรวจพบว่า มีทาง สาธารณประโยชน์อยู่ในที่ดินที่บริษัทฯ จัดซื้อเป็นจำนวนประมาณ 50 ไร่ และแม้ว่าในปัจจุบันจะไม่มีผู้ใช้ทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีสภาพเป็นทางสาธารณประโยชน์ เนื่องจากยังมีได้มีการถอนสภาพจากการเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ทำให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องไม่สามารถออกใบอนุญาตก่อสร้างเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2474 ดังนั้น บริษัทฯ จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการจัดสร้างและประกอบกิจการโรงกลั่นปิโตรเลียมได้ตามสัญญา

3. กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีทำนองเดียวกับปัญหาพื้นที่สาธารณประโยชน์ในเขตของโรงไฟฟ้าระยอง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2537 มอบหมายให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ขออนุญาตที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในเขตของโรงไฟฟ้าระยอง โดยการถอนสภาพดังกล่าว ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และให้กรมที่ดินขายที่ดินที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพฯ แล้วนั้น ให้แก่ กฟผ. ทั้งนี้การถอนสภาพดังกล่าวไม่ต้องนำเสนอคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ เนื่องจากเป็นการขายให้รัฐวิสาหกิจ ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นควรให้มีการถอนสภาพด้วยวิธีการเดียวกับที่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาพื้นที่สาธารณประโยชน์ในเขตของโรงไฟฟ้าระยอง ซึ่งการถอนสภาพดังกล่าวให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา โดยให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ขออนุญาต และให้กรมที่ดินขายที่ดินที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้วนั้น ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการให้บริษัท สตาร์ปีโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด เข้าที่ดินดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้การถอนสภาพดังกล่าวไม่ต้องนำเสนอคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ เนื่องจากเป็นการขายให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งขอให้หน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

มติของที่ประชุม

อนุมัติให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับประชาชนใช้ร่วมกันในเขตของโรงกลั่นปิโตรเลียมของบริษัท สตาร์ปีโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด ตามมาตรา 8 วรรคสอง (1) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยการถอนสภาพดังกล่าวให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพ และให้กรมที่ดินขายที่ดินที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้วนั้น ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ การถอนสภาพดังกล่าวไม่ต้องนำเสนอคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ เนื่องจากเป็นการขายให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการให้บริษัท สตาร์ปีโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด เข้าที่ดินดังกล่าวต่อไป และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

เรื่องที่ 6 ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม และร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับโรงงานควบคุม ที่ออกตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้สรุปสาระสำคัญให้ที่ประชุมทราบดังนี้

1. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 มีเจตนารมณ์ที่จะให้มีการลงทุนในการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานและอาคาร โดยใช้มาตรการบังคับควบคุมไปกับการให้การสนับสนุนด้านการเงิน ซึ่งในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น จำเป็นต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคาร

ควบคุมและโรงงานควบคุม และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุมและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ทำให้กฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2538 ส่วนพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุมและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง คณะอนุกรรมการพิจารณานโยบายอนุรักษ์พลังงานได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างดังกล่าวแล้ว ซึ่งการร่างพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวงดังกล่าว ได้ใช้แนวทางเดียวกับการร่างพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับอาคารควบคุม

2. ความแตกต่างระหว่างพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุมและพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุม ก็คือ พระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุมประกาศให้อาคารที่มีความต้องการไฟฟ้าตั้งแต่ 1 เมกะวัตต์ หรือมีการใช้พลังงานสิ้นเปลืองทั้งหมดรวมกันในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ 20 ล้านเมกะจูลขึ้นไป เป็นอาคารควบคุมพร้อมกันหมด ซึ่งมีจำนวนประมาณ 950 อาคาร แต่เนื่องจากมีโรงงานที่มีขนาดความต้องการพลังงานเท่ากับอาคารควบคุม จำนวนมากกว่า 3,000 อาคาร ดังนั้น พระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม จึงประกาศให้โรงงานที่มีความต้องการไฟฟ้าตั้งแต่ 1 เมกะวัตต์ หรือมีการใช้พลังงานสิ้นเปลือง ทั้งหมดรวมกันในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ 20 ล้านเมกะจูลขึ้นไปทยอยเป็นโรงงานควบคุม ทั้งนี้ เพื่อให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานสามารถให้การสนับสนุนด้านการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงงานควบคุมขนาดเล็กมีเวลาเพียงพอในการปฏิบัติตามกฎหมาย

3. จำนวนโรงงานที่คาดว่าจะเป็นโรงงานควบคุมตั้งแต่ปี 2539 ถึง 2542 มีดังนี้

- ปี 2539 โรงงานควบคุมขนาดความต้องการพลังไฟฟ้า 10-30 เมกะวัตต์ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 50 ราย
- ปี 2540 โรงงานควบคุมขนาดความต้องการพลังไฟฟ้า 3-10 เมกะวัตต์ และขนาดที่ใหญ่กว่า 30 เมกะวัตต์ ขึ้นไป ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 500 ราย
- ปี 2541 โรงงานควบคุมขนาดความต้องการพลังไฟฟ้า 2-3 เมกะวัตต์ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 1,000 ราย
- ปี 2542 โรงงานควบคุมขนาดความต้องการพลังไฟฟ้า 1-2 เมกะวัตต์ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 1,500 ราย

4. สำหรับร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับโรงงานควบคุม แบ่งออกเป็น

4.1 ร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับโรงงานควบคุมที่ออกตามมาตรา 11(2) และมาตรา 11(3) แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) ให้เจ้าของโรงงานควบคุมส่งข้อมูลการผลิต ข้อมูลการใช้พลังงาน และข้อมูลการอนุรักษ์พลังงานตามแบบที่กำหนดให้แก่กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานในเดือนกรกฎาคม และมกราคมของทุกปี

(2) ให้เจ้าของโรงงานควบคุมจัดให้มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการใช้พลังงานและการติดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีผลต่อการใช้พลังงานและการอนุรักษ์พลังงาน ตามแบบ ที่กำหนดเป็นรายเดือนประจำทุกๆ เดือน

4.2 ร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับโรงงานควบคุมที่ออกตามมาตรา 11(4) และมาตรา 11(5) แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) ให้เจ้าของโรงงานควบคุมดำเนินการตรวจสอบและวิเคราะห์การใช้พลังงาน เบื้องต้นและจัดทำรายงานส่งให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานทุก 3 ปี โดยครั้งแรกให้จัดส่งภายใน 6 เดือนหลังจากกฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

(2) ให้เจ้าของโรงงานควบคุมดำเนินการตรวจสอบและวิเคราะห์การใช้พลังงาน โดยละเอียดและจัดทำรายงานส่งให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานทุก 3 ปี โดยครั้งแรกให้จัดส่งรายงานภายใน 6 เดือน หลังจากจัดส่งรายงานตาม ข้อ 4.2(1)

(3) ให้เจ้าของโรงงานควบคุมจัดทำเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานเพื่อส่งให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานให้ความเห็นชอบทุก 3 ปี โดยครั้งแรกให้จัดส่งภายใน 6 เดือน หลังจาก ส่งรายงานตาม ข้อ 4.2(2)

(4) ให้เจ้าของโรงงานควบคุมทำการตรวจสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติตามเป้าหมายและแผนฯ ที่กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานเห็นชอบและจัดทำรายงานส่งให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานทุก 1 ปี โดยครั้งแรกให้จัดส่งรายงานภายใน 6 เดือน หลังจากเป้าหมายและแผนฯ ในข้อ 4.2(3) ได้รับความเห็นชอบ

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุม ซึ่งออกตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 รายละเอียดตามเอกสารแนบ 3 ของเอกสารประกอบวาระ 4.3.1
2. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับโรงงานควบคุม ซึ่งออกตามมาตรา 11(2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4 ของเอกสารประกอบวาระ 4.3.1
3. เห็นชอบร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับโรงงานควบคุม ซึ่งออกตามมาตรา 11(4) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 รายละเอียดตามเอกสารแนบ 5 ของเอกสารประกอบวาระ 4.3.1
4. ให้นำส่งร่างพระราชกฤษฎีกา ตามข้อ 1 และร่างกฎกระทรวง ตามข้อ 2-3 ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตรวจร่างต่อไป

เรื่องที่ 7 ขออนุมัติให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยขายโรงไฟฟ้าชนอม

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2538 เห็นชอบในหลักการให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ขายโรงไฟฟ้าขนอมให้แก่ บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (บผฟ.) หรือบริษัทในเครือของ บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด ซึ่งต่อมารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายกร ทัพพะรังสี) ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 91/2538 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2538 แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจำหน่ายโรงไฟฟ้าขนอมเพื่อประเมินมูลค่าทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอม ซึ่งคณะกรรมการฯ ดังกล่าวได้ดำเนินการประเมินราคาจำหน่ายโดยใช้วิธีการทางบัญชีสุทธิบวกผลตอบแทนเงินลงทุนที่ใช้เงินรายได้ของ กฟผ. (Original Cost Less Depreciation Plus Interest From Fixed Deposit: OCLD+FD) โดยคำนวณผลตอบแทนตั้งแต่เริ่มลงทุนจนถึงวันโอนทรัพย์สิน และโรงไฟฟ้าพลังความร้อนบนเรือขนอมเครื่องที่ 1 และ 2 (ขนาด 2 x 75 เมกะวัตต์) เป็นโรงไฟฟ้าเก่าใช้งานมาเป็นเวลา 15 ปี และ 6 ปี ตามลำดับ จึงประเมินราคาโดยใช้วิธีประเมินราคาทดแทนตามมูลค่าปัจจุบัน (Replacement Cost Less Depreciation: RCLD) ซึ่งผลจากการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอม ณ วันที่ 30 กันยายน 2538 คิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 17,483 ล้านบาท

2. คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 5/2538 (ครั้งที่ 53) เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2538 ได้พิจารณาผลการประเมินมูลค่าทรัพย์สินโรงไฟฟ้าขนอมดังกล่าวข้างต้น และได้มีมติมอบหมายให้ กฟผ. รับไปดำเนินการประเมินมูลค่าทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอม โดยใช้หลักสากลคือ กำหนดให้ กฟผ. คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญการประเมินทรัพย์สินที่พิจารณาเห็นว่ามีเหมาะสม 1 ราย และให้ บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) คัดเลือก 1 ราย แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 2 ราย ร่วมกันพิจารณา คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญการประเมินทรัพย์สินที่น่าเชื่อถืออีก 2 ราย ทำการประเมินราคาทรัพย์สินของโรงไฟฟ้า ขนอม เมื่อได้ราคาประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 4 รายแล้ว ให้คิดมูลค่าประเมินสูงสุดและต่ำสุดออก และนำส่วนที่เหลือมาเฉลี่ยเป็นค่าประเมิน ซึ่งหากราคาประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญฯ ประเมินสูงกว่าราคาประเมินของคณะกรรมการพิจารณาจำหน่ายโรงไฟฟ้าขนอม ก็ให้ใช้ราคาประเมินของผู้เชี่ยวชาญฯ แต่หากราคาประเมินของผู้เชี่ยวชาญฯ ต่ำกว่า ก็ให้ใช้ราคาประเมินตามที่คณะกรรมการพิจารณาจำหน่ายโรงไฟฟ้าขนอมได้ประเมินไว้ คือ 17,483 ล้านบาท และให้ กฟผ. นำผลการประเมินเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ภายใน 30 วัน

3. กฟผ. และ บผฟ. ได้ดำเนินการตามมติดังกล่าวข้างต้นแล้ว โดย กฟผ. คัดเลือก บริษัท อเมริกัน แอ็พเพอรัล (ประเทศไทย) จำกัด และ บผฟ. คัดเลือกบริษัท J.P. Morgan Securities Asia Ltd. และผู้เชี่ยวชาญทั้งสองบริษัทดังกล่าว ได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญฯ อีก 2 ราย คือ บริษัท บรูค ฮิลลิเออร์ พาร์คเกอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท ไชมอน ลิม และหุ้นส่วน จำกัด โดยเมื่อคัดราคาประเมินสูงสุดและต่ำสุดออกแล้ว ราคาประเมินเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญฯ คือ 16,514 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าราคาประเมินที่คณะกรรมการพิจารณาจำหน่ายโรงไฟฟ้าขนอมได้ประเมินไว้ กฟผ. จึงได้นำเสนอผลการประเมิน พร้อมทั้งได้จัดทำร่างสัญญาจะซื้อจะขายทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอม ร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขนอม และแบบจำลอง

ทางการเงิน (Financial Model) ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายรักเกียรติ สุขธนะ) ได้ให้ความเห็นชอบเรื่องการขออนุมัติให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยขายโรงไฟฟ้าขอมแล้ว ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการประสานการดำเนินงานในโอกาสของการไฟฟ้า ได้มีการพิจารณาร่างสัญญาดังกล่าวและมีข้อสรุปดังนี้

3.1 ร่างสัญญาจะซื้อจะขายทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขอม ได้จัดทำตามแนวทางในการจัดทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าระยอง ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตรวจร่างแล้ว และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไปแล้วเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2537 โดยร่างสัญญาดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

(1) ทรัพย์สินที่จะซื้อจะขาย คือ สถานที่ตั้งโรงไฟฟ้า โรงไฟฟ้าขอมและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง พัดดูดสำรองคลัง สัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า รวมทั้งสัญญา Engineering, Procurement, and Construction (EPC Contract) เฉพาะที่ กฟผ. ยังมีสิทธิและหน้าที่ในสัญญาดังกล่าว ทรัพย์สินทางปัญญา สมุดบัญชี การเรียกร้อง รวมทั้งการฟ้องคดีตามสัญญา ใบอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐที่ กฟผ. มีอยู่ซึ่งจำเป็นในการเป็นเจ้าของ การก่อสร้าง การปฏิบัติการและการบำรุงรักษาโรงไฟฟ้า และหลักประกันตามสัญญา

(2) ราคาซื้อขายโรงไฟฟ้า แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่เป็นเงินสด เป็นราคาของที่ดิน อาคาร อะไหล่ เชื้อเพลิง พัดดูดสำรองคลังและโรงไฟฟ้าขอม เครื่องที่ 1 เครื่องที่ 2 และเครื่องที่ 3 เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 17,483 ล้านบาท
- ส่วนที่เป็นภาระหน้าที่โดยบริษัทผลิตไฟฟ้าขอม จำกัด (บฟข.) รับผิดชอบในสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่ได้รับโอนจาก กฟผ. (Assumed Liabilities)

(3) ระบายละเอียดเกี่ยวกับค้ำประกัน และค้ำรับรองของ กฟผ. และ บฟข. ในเรื่องความเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ตลอดจนการมีอำนาจในการซื้อขายโรงไฟฟ้า และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของ กฟผ. และ บฟข.

(4) ระบายละเอียดเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท การยกเลิกสัญญา การชดเชยใช้ค่าเสียหาย และเรื่องเบ็ดเตล็ดต่างๆ

3.2 ร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขอม ได้จัดทำขึ้นโดยเป็นการผสมผสานกันระหว่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ซึ่งผลิตจากโรงไฟฟ้าระยอง และร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของ Independent Power Producer (IPP) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว และคณะอนุกรรมการประสานการดำเนินงานในโอกาสของการไฟฟ้า ได้ขอให้ กฟผ. ส่งร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่ผลิตจากโรงไฟฟ้าขอมให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาตรวจร่างด้วย โดยร่างสัญญาดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) อายุสัญญา: โรงไฟฟ้าขนอมเครื่องที่ 1 มีอายุสัญญา 15 ปี ส่วนโรงไฟฟ้าขนอมเครื่องที่ 2 และ 3 มีอายุสัญญา 20 ปี โดยคู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่าย สามารถตกลงขยายอายุสัญญาได้อีกตามแต่จะตกลงกันตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

(2) การผลิตไฟฟ้ามีลักษณะแบบ Full Dispatch (คือ กฟผ. เป็นผู้ออกคำสั่งเกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้า)

(3) อัตราค่าไฟฟ้าแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- ค่าความพร้อมผลิตไฟฟ้า (Availability Payment)
- ค่าพลังงานไฟฟ้า (Energy Payment)

(4) ระบุหน้าที่หลัก รายละเอียดเกี่ยวกับการชำระเงิน การเสียภาษี การประกันภัย ของคู่สัญญา

(5) ระบุหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบของคู่สัญญาแต่ละฝ่าย ในการชดเชยความเสียหาย การปฏิบัติในกรณีการโต้แย้ง และเรื่องเบ็ดเตล็ดต่างๆ

3.3 การกำหนดอัตราค่าไฟฟ้า

การกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าที่ บพข. จะขายให้กับ กฟผ. ได้กระทำโดยการสร้างแบบจำลองทางการเงิน โดยแบ่งอัตราค่าไฟฟ้าออกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) ค่าความพร้อมผลิตไฟฟ้า คิดตามความพร้อมผลิตไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าเพื่อให้เพียงพอกับต้นทุนคงที่ของโรงไฟฟ้า และผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น โดยไม่ขึ้นกับปริมาณพลังงานไฟฟ้าที่ กฟผ. สั่งผลิต ต้นทุนคงที่ดังกล่าว ได้แก่ ค่าชำระคืนเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าบำรุงรักษาหลัก ค่าใช้จ่ายคงที่ในการผลิตและบำรุงรักษา และค่าประกันภัย เป็นต้น

(2) ค่าพลังงานไฟฟ้า คิดตามปริมาณพลังงานไฟฟ้าซึ่งได้ผลิตตามคำสั่งของ กฟผ. เพื่อให้เพียงพอกับต้นทุนผันแปร อันได้แก่ ค่าเชื้อเพลิง และค่าใช้จ่ายผันแปรในการผลิตและบำรุงรักษา โดยไม่มีการตั้งเกณฑ์กำไรในส่วน of ค่าพลังงานไฟฟ้า

ทั้งนี้ เมื่อนำอัตราค่าไฟฟ้าทั้ง 2 ส่วน มาคำนวณหาอัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ยตลอดอายุสัญญาแล้ว ปรากฏว่า อัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ยตลอดอายุสัญญาเท่ากับ 1.245 บาทต่อหน่วยและอัตราค่าไฟฟ้าในปีแรก (พ.ศ. 2539) เท่ากับ 1.273 บาทต่อหน่วย อย่างไรก็ตาม เมื่อ บพข. ไปดำเนินการกู้เงิน อัตราดอกเบี้ยที่กู้จริงคาดว่าจะต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการจัดทำแบบจำลองทางการเงิน ซึ่งจะทำให้อัตราค่าไฟฟ้าจริงต่ำกว่าอัตราที่ได้ประเมินไว้

3.4 ผลกระทบต่ออัตราค่าไฟฟ้าที่ขายให้แก่ประชาชน

คณะกรรมการฯ ได้มีมติขอให้กำหนดเป็นเงื่อนไขว่าการซื้อขายโรงไฟฟ้าขนอม และการซื้อขายไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขนอมจะไม่เป็นการเพิ่มภาระให้กับประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า

มติของที่ประชุม

1. อนุมัติราคาทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอม ตามที่คณะกรรมการพิจารณา จำหน่ายโรงไฟฟ้าขนอมประเมิน คือ 17,483 ล้านบาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.4.1 ของเอกสารประกอบวาระที่ 4.4)
2. อนุมัติให้ กฟผ. ขายและโอนโรงไฟฟ้าขนอมให้บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด (บฟข.) เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 17,483 ล้านบาท ตามร่างสัญญาจะซื้อขายทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอม (รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.4.5 ของเอกสารประกอบวาระที่ 4.4) โดยให้ กฟผ. ลงนามในร่างสัญญาจะซื้อขายทรัพย์สินของโรงไฟฟ้าขนอมดังกล่าว
3. อนุมัติให้ กฟผ. ซื้อไฟฟ้าจาก บฟข. ได้ตามร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่ผลิตจากโรงไฟฟ้าขนอม (รายละเอียดตามเอกสารแนบ 4.4.6 ของเอกสารประกอบวาระที่ 4.4) โดยมีอัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ย (Levelized) ตลอดอายุสัญญาเท่ากับ 1.245 บาทต่อหน่วย และอัตราค่าไฟฟ้าปีแรก (พ.ศ. 2539) เท่ากับ 1.273 บาทต่อหน่วย หรืออัตราค่าไฟฟ้าจริงที่ได้จากแบบจำลองทางการเงินที่เปลี่ยนไป เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จริงแตกต่างไปจากที่ใช้ในการทำแบบจำลองทางการเงินที่ใช้ในปัจจุบัน ทั้งนี้ การซื้อขายโรงไฟฟ้าขนอมและการซื้อขายไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขนอมจะต้องไม่เพิ่มภาระให้กับประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า และให้ กฟผ. ลงนามในร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่ผลิตจากโรงไฟฟ้าขนอมที่ได้ผ่านการพิจารณาจากสำนักงานอัยการสูงสุดต่อไป

เรื่องที่ 8 ผลการดำเนินงานของกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม ปิงบประมาณ 2538 และแผนการจัดสรรเงินในปิงบประมาณ 2539-2541

สรุปสาระสำคัญ

1. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ให้ดูแลกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เพื่อให้สามารถนำดอกผลอันเกิดจากเงินกองทุนจำนวน 350 ล้านบาท ที่ได้รับจากบริษัท เอสโซ่แอสเตนดาร์ตประเทศไทย จำกัด ตามสัญญาโรงกลั่นน้ำมันมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านพลังงานและปิโตรเลียม โดยมีระเบียบคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม พ.ศ. 2535 เป็นกรอบในการบริหารงานกองทุน ทั้งนี้ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียมทำหน้าที่พิจารณา จัดระเบียบ วางแนวทางและพิจารณาจัดสรรเงินกองทุน

2. ตามระเบียบคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม พ.ศ. 2535 ข้อ 10 และข้อ 13 กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนฯ ดำเนินการดังนี้

2.1 จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินเป็นรายปีงบประมาณในช่วงสามปีข้างหน้าเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการพิจารณาค่าขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนฯ และให้มีการทบทวนแผนการใช้จ่ายดังกล่าวอย่างน้อยทุกปีหรือตามความจำเป็น

2.2 จัดทำงบแสดงผลการใช้จ่ายเงินในระหว่างปีงบประมาณ และงบแสดงฐานะการเงินของกองทุนฯ ณ วันสิ้นปีงบประมาณ ส่งคณะกรรมการกองทุนฯ เพื่อเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

3. คณะกรรมการกองทุนฯ ได้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม ในรอบปีงบประมาณ 2538 ซึ่งเป็นปีที่สามของการดำเนินงานกองทุนฯ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเพื่อทราบ และเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการจัดสรรเงินในปีงบประมาณ 2539-2541 ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกองทุนฯ แล้ว โดยมีผลการดำเนินงานสรุปได้ ดังนี้

3.1 คณะกรรมการกองทุนฯ ได้พิจารณาอนุมัติวงเงินการใช้จ่ายตามแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ปีงบประมาณ 2538 ดังนี้

หมวดรายจ่าย	วงเงินตามแผน	วงเงินอนุมัติ	สัดส่วน (%)
1. การค้นคว้า ศึกษา วิจัย	10.00	6.43	64.30
2. ทุนการศึกษาและฝึกอบรม	13.00	12.70	97.69
3. การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูล	-	-	-
4. การดูงาน ประชุม และการจัดประชุม สัมมนา	11.83	11.06	93.49
5. การจัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์	2.97	2.97	100.00
6. ค่าใช้จ่ายการบริหารงาน	0.20	0.20	100.00
รวม	38.00	33.36	87.79

ผลการดำเนินงานของกองทุนฯ ในปีงบประมาณ 2538 ปรากฏว่า มีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจริงจากเงินกองทุนฯ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 27.98 ล้านบาท ซึ่งบางส่วนเป็นค่าใช้จ่ายผูกพันจาก ปีงบประมาณ 2537 และมีบางส่วนที่คณะกรรมการอนุมัติวงเงินแล้ว แต่อยู่ระหว่างการเบิกจ่ายและมีการผูกพันไว้เบิกจ่ายในปีงบประมาณ 2539

3.2 ฐานะการเงินของกองทุนฯ ณ วันที่ 30 กันยายน 2538 มีสินทรัพย์รวม 411.8 ล้านบาท แบ่งออกเป็นเงินฝากออมทรัพย์ 6.6 ล้านบาท เงินฝากประจำ 404.4 ล้านบาท และลูกหนี้เงินยืม 0.8 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินและทุน ประกอบด้วย หนี้สิน 0.2 ล้านบาท ทุน 350 ล้านบาท และรายรับมากกว่ารายจ่ายทั้งสิ้น 61.6 ล้านบาท

3.3 ตามข้อกำหนดในระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนฯ กำหนดให้มีการทบทวนแผนการใช้จ่ายเงินดอกผลของกองทุนฯ อย่างน้อยทุกปีหรือตามความจำเป็น ดังนั้นจึงเห็นสมควรให้มีการปรับแผนการใช้จ่ายเงิน สำหรับปีงบประมาณ 2539-2541 โดยให้นำดอกผลคงเหลือจากปีงบประมาณ 2538 สมทบกับดอกผลที่คาดว่าจะได้รับจากเงินกองทุนประมาณปีละ 35 ล้านบาท นำมาจัดสรรสำหรับการใช้จ่ายเงินในปีงบประมาณ 2539-2541 เป็นวงเงินประมาณปีละ 55 ล้านบาท ดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ	2539	2540	2541	รวม
หมวดรายจ่าย				
1. การค้นคว้า วิจัย ศึกษา	15.00	15.00	15.00	45.00
2. ทุนการศึกษาและฝึกอบรม	10.00	10.00	10.00	30.00
3. การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูล	15.00	15.00	15.00	45.00
4. การดูงาน ประชุม และการจัดประชุมสัมมนา	10.00	10.00	10.00	30.00
5. การจัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์	5.00	5.00	5.00	15.00
6. ค่าใช้จ่ายการบริหารงาน	0.30	0.30	0.40	1.00
รวม	55.30	55.30	55.40	166.00

4. เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ตลอดระยะเวลา 3 ปี คือ ปีงบประมาณ 2539-2541 จึงเห็นควรให้คณะกรรมการกองทุนฯ จัดสรรเงินกองทุนสำหรับแผนงานและโครงการในปีงบประมาณ 2539-2541 ตามแผนการใช้จ่ายเงินข้างต้น วงเงินรวม 166 ล้านบาท โดยให้คณะกรรมการกองทุนฯ มีอำนาจที่จะปรับปรุงการจัดสรรเงินตามแผนงานต่างๆ ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมภายในวงเงินรวมดังกล่าว ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับการขอรับการสนับสนุนเงินกองทุนฯ และการจัดลำดับความสำคัญ ตลอดจนรายได้ของกองทุนฯ ด้วย

5. ประธานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ตามที่คณะกรรมการกองทุนฯ เสนอ ดังนี้

5.1 ปีงบประมาณ 2538 มีการเบิกจ่ายเงินเพียงร้อยละ 47.36 และไม่ปรากฏว่า มีการเบิกจ่ายเงินในรายการเครื่องมือและอุปกรณ์ จำนวน 1.530 ล้านบาท

5.2 เงินกองทุนเพื่อการศึกษาที่ไม่มีการเบิกจ่ายควรยกเลิก

5.3 การเดินทางไปดูงานหรือสัมมนาในต่างประเทศควรอนุมัติเฉพาะเรื่องสำคัญ และรายงานผลต่อคณะกรรมการกองทุนฯ ด้วย

5.4 กรณีการพิจารณาแผนการใช้จ่ายเงินปีงบประมาณ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 ให้มีแผนการใช้จ่ายเงินพร้อมรายละเอียดชัดเจนเป็นรายปี และควรมีแผนแม่บทในเรื่องต่างๆ เช่น การวิจัย การประชุม การให้ทุนการศึกษาในสาขาวิชาที่จำเป็นและขาดแคลน

5.5 การติดตามประเมินผลต้องดำเนินการต่อเนื่องทุกระยะ

5.6 การกำหนดรายชื่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพลังงานและการปิโตรเลียม ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 12 หน่วยงาน ควรขออนุมัติจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้กว้างขวางมากขึ้น

6. สพช. ได้พิจารณาตามข้อสังเกตของประธานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติแล้ว และมีข้อชี้แจงตามข้อสังเกต ดังนี้คือ

6.1 ในปีงบประมาณ 2538 คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้มีมติเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2538 อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนในปี 2538 จำนวน 38 ล้านบาท และคณะกรรมการ กองทุนฯ ได้มีมติอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 33.36 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 87.79 ของวงเงินตามแผน โดยเป็นค่าใช้จ่ายที่มีการเบิกจ่ายในช่วงปีงบประมาณ 2538 จำนวน 27.98 ล้านบาท นอกจากนั้นเป็นรายการที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเบิกจ่ายซึ่งมีการผูกพันงบประมาณไว้แล้ว เช่น รายการเครื่องมือและอุปกรณ์

6.2 เงินกองทุนเพื่อการศึกษาที่ไม่มีการเบิกจ่าย เนื่องจากคณะกรรมการกองทุนฯ ได้จัดสรรทุนสำหรับข้าราชการเพื่อการศึกษาให้หน่วยราชการต่าง ๆ ควบ 2 ปี คือ สำหรับปีงบประมาณ 2538-2539 และเมื่อหน่วยงานต่าง ๆ ได้รับจัดสรรทุนจากคณะกรรมการกองทุนฯ แล้ว จะต้องใช้เวลาในการสรรหาผู้รับทุนที่มีคุณสมบัติครบตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนฯ ว่าด้วยการให้ทุนข้าราชการเพื่อการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาพอสมควร อย่างไรก็ตาม เห็นควรนำข้อสังเกตของประธานฯ ไปดำเนินการในปีต่อไป

6.3 การเดินทางไปดูงานหรือสัมมนาในต่างประเทศ ผู้เดินทางไปดูงานหรือสัมมนาจะต้องมีการรายงานผลต่อคณะกรรมการกองทุนฯ ทุกครั้ง และสมควรที่จะพิจารณาอนุมัติเฉพาะเรื่องสำคัญตามข้อสังเกตข้างต้น

6.4 สพช. จะรับข้อสังเกตของประธานฯ ตามข้อ 5.4 และ 5.5 ไปดำเนินการต่อไป

6.5 วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม ก็เพื่อให้การสนับสนุนและช่วยเหลือการใช้จ่ายในกิจการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพลังงานและปิโตรเลียมของประเทศ หน่วยงานทั้ง 12 หน่วยงาน เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับพลังงานและปิโตรเลียมค่อนข้างมาก เป็นงานประจำ และเป็นหน่วยราชการที่ไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง นอกจากนั้นหน่วยราชการอื่นๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพลังงานและปิโตรเลียมก็สามารถยื่นขอความช่วยเหลือจากกองทุนฯ ได้ตามข้อ 5 ของระเบียบคณะกรรมการกองทุนฯ

มติของที่ประชุม

1. รับทราบผลการดำเนินงานของคณะกรรมการกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียมปีงบประมาณ 2538

2. ให้ความเห็นชอบแผนการใช้จ่ายเงินดอกผลของกองทุนฯ ประจำปีงบประมาณ 2539-2541 และมาตรการการบริหารเงินกองทุนฯ ตามที่คณะกรรมการกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียมเสนอ และเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการกองทุนเงินอุดหนุนจากสัญญาโรงกลั่นปิโตรเลียม นำข้อสังเกตของประธานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติและการพิจารณาของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

เรื่องที่ 9 การทบทวนการจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษในการจัดตั้งโรงกลั่นน้ำมัน

ประธานฯ ได้แจ้งต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมเอเปคและการประชุมสุดยอดอาเซียนที่ผ่านมาว่า ที่ประชุมได้มีการพิจารณาถึงนโยบายการส่งเสริมการค้าเสรีในภูมิภาคเอเปคและอาเซียนและสนับสนุนที่จะให้มีการเปิดการค้าเสรีโดยเร็ว ดังนั้นแนวนโยบายของรัฐบาลในขณะนี้จึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายการค้าเสรีดังกล่าวต่อไป ซึ่งในอนาคตการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทย ก็จะต้องเข้าสู่ระบบการค้าเสรีต่อไปด้วย แต่นโยบายการจัดตั้งโรงกลั่นน้ำมันเสรีของไทย ยังมีการจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษกับกิจการที่จะมาลงทุนสร้างโรงกลั่นอยู่ในขณะนี้ จึงขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พิจารณาทบทวนในเรื่องนี้อีกครั้งว่าจะสามารถผ่อนปรนเรื่องเงินผลประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง

มติของที่ประชุม

มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ รับผิดชอบร่วมกันเพื่อพิจารณาเรื่องการจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษจากโรงกลั่นน้ำมัน และให้จัดทำข้อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติในการประชุมครั้งต่อไป